Súd:	Okresný súd Poprad
Spisová značka:	12C/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8716200453
Dátum vydania rozhodnutia:	15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. František Zelený
ECLI:	ECLI:SK:OSPP:2017:8716200453.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudcom JUDr. Františkom Zeleným v právnej veci žalobcu: K.. Š. Y., W.. XX.X.XXXX, F. Š., A., zastúpeného právnym zástupcom E. V. R.. Y. Y., L..C..I.., Š. XXX, U. L., proti žalovanému: L. C. - J. T. L., Š. X, XXX XX F., o náhradu škody a nemajetkovej ujmy s prísl., takto

r o z h o d o l :

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi škodu vo výške 897,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 15.7.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 474,- eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Z a s t a v u j e konanie o zaplatenie časti istiny vo výške 528,49 eur.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovaný má právo na náhradu trov voči žalobcovi v rozsahu 38 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 18.1.2016 domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu náhradu škody vo výške 1.425,82 eur, nemajetkovú ujmu vo výške 3.000,- eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 528,49 eur od 30.6.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 897,33 eur od 15.7.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 2.9.2007 bolo voči nemu I. T. Ú. v T. začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu podvodu v štádiu pokusu, proti ktorému podal dňa 10.9.2007 sťažnosť, ktorá bola rozhodnutím Okresnej prokuratúry v Poprade č. X T. XXX/XX-X zo dňa 11.10.2007 zamietnutá. Dňa 9.7.2008 prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na neho obžalobu pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a ods. 3 TZ účinného do 31.12.2005. Rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 9.1.2013 bol spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý bol stíhaný, sa stal. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. XXTo XX/XXXX-XXX zo dňa 11.12.2013 bolo odvolanie prokurátora zamietnuté, čím rozsudok č.k. XT/XX/XXXX-XXX nadobudol právoplatnosť. V trestnom konaní si zabezpečil obhajobu prostredníctvom advokáta R.. Y. Y., ktorému zaplatil za poskytnutie právnych služieb sumu 897,33 eur (dňa 17.12.2013 vo výške 375,60 eur a dňa 3.3.2014 vo výške 521,73 eur). Nemajetkovú ujmu v sume 3.000,- eur si uplatňuje podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že celé trestné konanie trvalo 6 rokov a po túto dobu bol pod psychickým tlakom. V dôsledku trestného stíhania mu bolo znemožnené získať oprávnenie k podnikaniu, bola poškodená jeho povesť, došlo k narušeniu jeho manželských vzťahov a dokonca sa na istú dobu odsťahoval do Žiliny. Uviedol, že bol šikanovaný Sociálnou poisťovňou aj úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorí s ním odmietli komunikovať. Bola mu spôsobená ďalšia škoda tým, že uznesením zo

dňa 12.7.2011 mu Okresným súdom Poprad č.k. XT XX/XXXX-XXX bola uložená poriadková pokuta v sume 500,- eur. Uvedené uznesenie mu nebolo nikdy doručené do vlastných rúk, ale prevzal ho brat K.. R. Y.. Listom zo dňa 10.6.2013 požiadal súd o odpustenie poriadkovej pokuty, keďže bol oslobodený spod obžaloby, avšak Okresný súd Poprad mu dňa 20.2.2014 oznámil, že o odpustení poriadkovej pokuty nekoná. Poriadková pokuta bola odpísaná z jeho účtu dňa 28.2.2013 na základe nariadeného výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky Krajským súdom v Bratislave uznesením X. XXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2012 a dňa 28.8.2013. Zároveň mu bola zaúčtovaná na bankovom účte pokuta vo výške 28,49 eur za predčasný výber z jeho termínovaného účtu. Listom zo dňa 2.6.2014 požiadal žalovaného o prerokovanie nároku, pričom si uplatnil škodu vo výške 897,33 eur (trovy právneho zastúpenia) a nemajetkovú ujmu vo výške 3.000,- eur. Žalovaný dňa 7.7.2014 oznámil, že jeho žiadosť postupuje Ministerstvu spravodlivosti SR na vybavenie. Listom zo dňa 19.6.2015 požiadal žalovaného o prerokovanie nároku v časti škody 528,49 eur (poriadková pokuta a pokuta za predčasný výber), pričom žalovaný žiadosť postúpil Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré dňa 22.12.2015 oznámilo, že jeho žiadosť považuje za nedôvodnú. Svoj nárok na náhradu škody považuje za zákonný a opiera sa o ustálenú judikatúru súdov SR. Otázka zákonnosti rozhodnutia, existencia rozhodnutia o zrušení nezákonného rozhodnutia a pod. sú inštitúty, ktoré Trestný zákon, ani Trestný poriadok nepozná. Táto otázka v rámci zaužívanej praxe bola opakovane a jednoznačne ustálená v rozhodnutiach NS SR z 18.8.2010 sp. zn. 4M Cdo 15/2009, NS SR z 30.3.2011 sp. zn. 3Cdo 194/2010, NS ČR zo dňa 27.6.2012 sp. zn. 30Cdo 2813/2011, ktorými bolo konštatované, že obdobné nároky, ako sú uplatňované v tejto žalobe, sú uplatňované zákonne a akceptovateľným spôsobom. Zastavenie trestného stíhania, postúpenie veci inému orgánu alebo oslobodzujúci rozsudok majú podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť, ak k takýmto rozhodnutiam došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle cit. ustanovenia § 6 ods. 1, veta prvá je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Pre správnu interpretáciu tohto ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický. Z hľadiska systematického výkladu možno dospieť k záveru, že pokiaľ ust. § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je umiestnené v časti spoločné ustanovenia, prichádza do úvahy jeho praktické uplatnenie (teda zahrnutie trov konania, ktoré vznikli aj v konaní, v ktorom bola vec postúpená inému orgánu do náhrady škody) aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktorej podmienky upravuje § 6 tohto zákona. Z hľadiska teleologického výkladu vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne. Z ústavnoprávneho hľadiska nemožno prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktne dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Doterajšia súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená a dospela k záveru, že ak došlo oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Podľa názoru žalobcu je potrebné rozlíšiť, či ide o škodu objektívne spôsobenú nedôvodným trestným stíhaním a daným stavom ochrany osobnosti. Orgány činné v trestnom konaní začali trestné stíhanie bez zabezpečenia dôkazov a nárok žalobcu ako náhrada škody nastal v dôsledku toho, že sa musel brániť kvôli nedôvodnému obvineniu. Na ten účel použil služby advokáta. Úlohou štátu je zabezpečiť ochranu práv, žalobca týmto konaním utrpel škodu, pretože pokiaľ by orgány činné v trestnom konaní zabezpečili riadne dôkazy a trestné stíhanie by netrvalo 6 rokov, neboli by takéto škody vznikli. Aj keď štát má právo takto postupovať, nemôže byť beztrestné. Aj zdanlivo zákonný postup môže zakladať nárok na náhradu škody zdanlivo zákonným postupom, pretože nezákonnosť v danom prípade vznikla v počiatočnom štádiu predčasným vznesením obvinenia. Ak boli ostatné úkony urobené zákonným spôsobom, prvotná nezákonnosť sa nezhojila, a teda všetky úkony sú nezákonné. Nárok na primerané zadosťučinenie a nemajetkovú ujmu zakladá ustanovenie čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Túto otázku prejudikoval už NS ČR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 31Cdo 3916ú2008, ktorý vychádza z rovnakého právneho základu, ktorý je pre ČR aj SR identický. V náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 1586/09 ohľadne primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy je konštatované, že samotné začatie trestného stíhania a vedenie trestného stíhania je vždy zásahom do ľudskej dôstojnosti, ktorá prestavuje najvyššiu hodnotu v základoch celého právneho systému

a zásah do ľudskej osobnosti nemožno žiadnym spôsobom napraviť. Jediným možným spôsobom zmiernenia je čiastočná kompenzácia v peniazoch. V prípade zásahu do osobnosti človeka musí štát niesť následky trestného stíhania osoby, ktorá bola spod obžaloby oslobodená, má preto nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Neexistencia väzobného stíhania môže mať význam len pre kvantifikáciu samotného uplatneného nároku. Obrana žalovaného, že voči žalobcovi prebiehali takmer súbežne dve trestné konania, neobstojí, pretože neskončili súbežne a začatím a pokračovaním v ďalšom trestnom stíhaní došlo k ďalšej psychickej záťaži žalobcu a ďalšiemu zhoršeniu jeho situácie. V konaní sp. zn. XC/XXX/XXXX o náhradu na náhradu nemajetkovej ujmy sa trestné konanie začalo dňa 9.8.2006 a bolo ukončené nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o oslobodení spod obžaloby dňa 27.9.2012. V rámci tohto konania sa náhrada nemajetkovej ujmy týka trestného konania začatého dňa 2.9.2007 a ukončeného právoplatnosťou rozsudku o oslobodení spod žaloby dňa 11.12.2013. Na pojednávaniach súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na podanej žalobe. Ďalej uviedol, že v konaní sp. zn. XC/XXX/XXXX nebol vzatý zreteľ aj na ďalšie trestné stíhanie, ktoré je predmetom tohto sporu a ktoré trvalo nepomerne dlhšie. Trestné stíhania skutkovo súviseli, a preto žalobca citlivo niesol skutočnosť, že napriek oslobodeniu v jednej veci voči nemu prebiehalo konanie v ďalšej veci. Výkazy predložené Sociálnou poisťovňou mali preukazovať subvenčný podvod žalobcu, ktorý dôkaz však odvolací súd neuznal. Žalobca na pojednávaní súdu dňa 2.2.2017 uviedol, že roky utrpenia, ktoré prežíval v súvislosti s trestným konaním, pohŕdaním okolia a najbližšími, mu nikto nevráti. Psychický tlak, manželské nezhody, nemožnosť podnikať a poškodzovanie mena pretrvávali aj po ukončení jedného z trestných stíhaní. V oboch trestných konaniach sa musel dostaviť na výsluch, predkladať dôkazy a pripravovať sa na obhajobu samostatne. Ako osoba trestne stíhaná nemohol žiadať o rôzne príspevku od štátu za účelom zvýšenia konkurencieschopnosti, pretože z právnych predpisov vyplývalo, že žiadateľ sa nemôže o príspevok uchádzať. Pociťoval tlak zo strany Sociálnej poisťovne, že predložila do trestného konania mesačné výkazy o odvodoch za zamestnancov, ktoré nikdy nevytvoril, ani nepredložil a tvrdila, že ich predložil žalobca. Aj keď bol oslobodený spod obžaloby, okolie si všímalo, že ho navštevovali policajti, musel sa dostavil na úkony orgánov činných v trestnom konaní. Jedným z dôvodov trestného konania bol aj rozpad jeho manželstva, ktoré bolo rozvedené v roku 2014 s tým, že návrh podal žalobca. Jeho manželka bola v súvislosti s trestným konaním vypovedať na polícii, čo mu vyčítala. Došlo tiež k narušeniu vzťahu dcéry voči nemu. Po rozvode manželstva sa odsťahoval z Popradu práve pre prístup pracovníkov úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a Sociálnej poisťovne, majúci charakter nepriateľského a arogantného prístupu voči jeho osobe. Na preukázanie svojich tvrdení predložil listinné dôkazy, a to: rozsudok č.k. XT XX/XXXX-XXX z 9.1.2013, uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. XXTo XX/XXXX-XXX A. XX.XX.XXXX, obžalobu vo veci sp. zn. XT/XX/XXXX, uznesenie Okresnej prokuratúry v Poprade č.k. 1 T. XXX/XX-X A. XX.XX.XXXX, sťažnosť zo dňa 10.9.2007 proti uzneseniu I. T. Ú. T. zo dňa 2.9.2007, uznesenie ČVS: I.-XXX/OEK-T.-XXXX z 2.9.2007 o začatí trestného stíhania, oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z 22.12.2015, list žalovaného z 23.6.2015 o postúpení žiadosti žalobcu MS SR, žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody z 19.6.2015, list žalovaného zo 7.7.2014 o postúpení žiadosti žalobcu MS SR, žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody z 2.6.2014, oznámenie žalobcu z 18.5.2012, uznesenie Okresného súdu Poprad č.k. XT XX/XXXX-XXX z 12.7.2011, uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. X. XXXXXXXXXX z 22.11.2012 a z 28.8.2013, výzvu na dobrovoľné plnenie z 3.4.2012, žiadosť žalobcu z 10.6.2013, výpis účtu žalobcu vedený vo VÚB banke, a.s., pobočka Poprad k 31.12.2014, čestné vyhlásenie K.. R. Y., vyúčtovanie trov obhajoby zástupcom žalobcu zo 17.2.2014, faktúru na sumu 521,73 eur, príjmový pokladničný doklad zo dňa 3.3.2014 o zaplatení sumy trov obhajoby 521,73 eur, príjmový pokladničný doklad zo dňa 17.12.2013 o zaplatení zálohy na trovy obhajoby 375,60 eur, upovedomenie o úkone vo veci Č.U.: I.-XXX/OEK-T.-XXX 7 zo dňa 25.4.208 a zápisnicu o výsluchu svedka - poškodeného pred I. T. Ú. Poprad vo veci Č.: I.-XXX/OEK-T.-XXXX.

2.Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietal, že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať automaticky za nezákonné len z dôvodu, že sa v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu neskôr nepotvrdila. Samotné uznesenie o vznesení obvinenia, ani úkony prípravného trestného konania nemohli byť nezákonné, ak súd v trestnom konaní prijal obžalobu, a to bez ohľadu na konečné rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Len samotným zákonným realizovaním úkonov v trestnom konaní nemohlo dôjsť ani k vzniku nemajetkovej ujmy. Zároveň poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/201/2007, kde súd uviedol, že „O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osobnosti nejde napríklad vtedy, keď zasahujúcim je orgán štátu pri plnení jeho úloh vyplývajúcich zo zákona. Dochádza tu k stretu dvoch záujmov, pri ktorom sa individuálny záujem fyzickej osoby, do osobnosti ktorej sa zasahuje, dostáva do kolízie s vyšším

(verejným) záujmom, ktorému sa priznávať prednosť. V dôsledku toho aj podľa názoru dovolacieho súdu nejde o neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vtedy, keď je proti nej v súlade so zákonnými podmienkami vznesené obvinenie z trestného činu a aj ďalšie úkony orgánov činných v trestnom konaní...sú vykonávané v medziach zákona; na tom sa nič nemení ani v prípade, ak by neskôr prípadne aj došlo k zastaveniu trestného stíhania voči tejto fyzickej osobe alebo k jej prepusteniu z väzby alebo k jej oslobodeniu spod obžaloby.“ Namietal svoju pasívnu legitimáciu v spore v časti týkajúcej sa nezákonného rozhodnutia súdu o uložení poriadkovej pokuty. V tejto časti bol žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody preukázateľne predbežne prerokovaný MS SR, ktorá žalobcovi oznámila, že jeho nárok neuspokojí. Navyše, rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty bolo reakciou súdu na porušenie povinností obžalovaného v trestnom konaní a nemôže byť titulom, na základe ktorého by bolo možné úspešne uplatniť nárok na náhradu škody. Výsledok trestného konania nijako neovplyvňuje dôvodnosť a zákonnosť rozhodnutia o poriadkovej pokute. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný namietal v celom rozsahu z dôvodu, že takmer súbežne s trestným stíhaním žalobcu v trestnej veci pre trestný čin podvodu, v ktorom bolo vznesené obvinenie uznesením zo dňa 2.9.2007, bol trestne stíhaný aj v inej trestnej veci pre trestný čin subvenčného podvodu sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu, v ktorom bolo vznesené obvinenie uznesením zo dňa 9.8.2006. Žalobca bol po podaní obžaloby takmer súbežne opakovane súdmi dvoch stupňov uznaný vinným a až rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/33/10 zo dňa 27.12.2012 bol zrušený posledný rozsudok Okresného súdu Poprad a bol spod obžaloby oslobodený, pretože konanie, ktoré sa mu kládlo za vinu, nie je trestným činom. Na základe toho si žalobca úspešne uplatnil nárok na náhradu škody v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. XC/XXX/XXXX, v ktorom mu bola právoplatne priznaná náhrada škody vo výške 2.360,89 eur spolu s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 20.9.2013 do zaplatenia a náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- eur. Poukázal na to, že žalobca si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatňuje z rovnakých dôvodov a de facto totožnú sumu už raz voči SR úspešne uplatnil. Nešlo k totožné trestné konanie, ale následky trestného stíhania spočívajúce v zásahu do osobnosti človeka (poškodenie dobrej povesti, narušenie manželských vzťahov, znemožnenie získať oprávnenie na podnikanie atď.), ako aj vzniknutá nemajetková ujma, už boli odčinené priznaním nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- eur. Žalobca by musel preukázať súdu a jednoznačne odlíšiť, ktoré z trestných konaní bolo v priamej príčinnej súvislosti s ktorým škodlivým následkom. Pripustenie opačného názoru by znamenalo jeho duplicitné odškodnenie pre spôsobenie totožnej nemajetkovej ujmy. Preto nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v rozpore s dobrými mravmi. So skôr začatým trestným stíhaním, pre nepriaznivé následky ktorého žalobca už bol štátom odškodnený v rámci konania sp. zn. XC/XXX/XXXX, sa toto konanie prekrýva v rozsahu 5 rokov, 25 dní, čo je viac ako 81 % celkovej doby trvania trestného stíhania. Zároveň namietal výšku nemajetkovej ujmy ako neprimerane vysokú, keďže táto sa v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. spravuje režimom zákona č. 215/2006 Z.z., kde je maximálna výška majetkovej ujmy vo výške 50-násobku minimálnej mzdy pre prípad smrti spôsobenej trestným činom, pričom žalobca nebol ani väzobne stíhaný. Na pojednávaniach súdu žalovaný trval na svojich písomných vyjadreniach. Nepoprel, že by došlo k vzniku škodlivých následkov v dôsledku oboch trestných stíhaných, avšak tieto následky žalobca uvádza rovnaké. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 163/2013. Na preukázanie svojich tvrdení navrhol pripojiť spisy Okresného súdu Poprad sp. zn. XC/XXX/XXXX a sp. zn. XT/XX/XXXX.

3.Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením listinných dôkazov, a to: spisov Okresného súdu Poprad sp. zn. XC/XXX/XXXXX E. L.. A.. XT/XX/XXXX, U. U. L., A. W. W. C. Č..V.. 5T 88/2008-230 z 9.1.2013, uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. XXTo XX/XXXX-XXX z 11.12.2013, obžalobou vo veci sp. zn. XT/XX/XXXX, uznesením Okresnej prokuratúry v Poprade č.k. X T. XXX/XX-X z 11.10.2007, sťažnosťou zo dňa 10.9.2007 proti uzneseniu I. T. Ú. Poprad zo dňa 2.9.2007, uznesením ČVS: I.-XXX/OEK-T.-XXXX z 2.9.2007 o začatí trestného stíhania, oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z 22.12.2015, listom žalovaného z 23.6.2015 o postúpení žiadosti žalobcu MS SR, žiadosťou o prerokovanie nároku na náhradu škody z 19.6.2015, listom žalovaného zo 7.7.2014 o postúpení žiadosti žalobcu MS SR, žiadosťou o prerokovanie nároku na náhradu škody z 2.6.2014, oznámením žalobcu z 18.5.2012, uznesením Okresného súdu Poprad č.k. XT XX/XXXX-XXX z 12.7.2011, uzneseniami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. X. XXXXXXXXXX z 22.11.2012 a z 28.8.2013, výzvou na dobrovoľné plnenie z 3.4.2012, žiadosťou žalobcu z 10.6.2013, výpisom účtu žalobcu vedeným vo U. F., E..L.., T. T. k 31.12.2014, čestným vyhlásením K.. R. Y., vyúčtovaním trov obhajoby zástupcom žalobcu zo 17.2.2014, faktúrou na sumu 521,73 eur, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 3.3.2014 o zaplatení sumy trov obhajoby 521,73 eur, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 17.12.2013 o zaplatení zálohy na trovy obhajoby

375,60 eur, upovedomením o úkone vo veci Č.: I.-XXX/OEK-T.-XXX X zo dňa 25.4.2008 a zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného zo 7.5.2008 pred OR PZ ÚJaKP Poprad vo veci Č.: I.-XXX/OEK-T.-XXXX, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

4.Voči žalobcovi prebiehali od 9.8.2006 do 11.12.2013 dve trestné konania, v ktorých bola po úkonoch v prípravnom konaní podaná obžaloba na Okresnom súde Poprad a v ktorých bol žalobca právoplatne oslobodený spod obžaloby. Prvé trestné konanie bolo začaté dňa 9.8.2006 pre trestný čin podvodu sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu, v ktorom po podaní obžaloby bola vec vedená pod sp. zn. XT/XX/XXXX. V uvedenom konaní bol žalobca dňa 11.10.2006 zadržaný orgánmi polície a bol na neho podaný návrh na vzatie do väzby, neskôr však bol zo zadržania prepustený. V poradí tretím rozhodnutím Krajského súdu v Prešove bol žalobca oslobodený spod obžaloby s právoplatnosťou k 27.9.2012. Druhé trestné konanie, ktoré je titulom pre uplatnenie náhrady škody a náhradu nemajetkovej ujmy v predmetnom konaní, bolo začaté dňa 2.9.2007 vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci trestného činu podvodu v štádiu pokusu. Žalobca nebol zadržaný, ani väzobne stíhaný. Proti uzneseniu o začatí trestného stíhania v prípravnom konaní podal žalobca sťažnosť, ktorá bola rozhodnutím Okresnej prokuratúry v Poprade zamietnutá. Následne bola podaná voči žalobcovi obžaloba, na základe ktorej súd prvej inštancie v konaní sp. zn. XT/XX/XXXX rozsudkom zo dňa 9.1.2013 žalobcu spod obžaloby oslobodil. Na základe podaného odvolania prokurátora Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 11.12.2013 odvolanie zamietol. Žalobca bol spod obžaloby právoplatne oslobodený ku dňu 11.12.2013. Zo spisu sp. zn. XT/XX/XXXX vyplýva, že žalobca bol od 10.9.2007 počas celého trestného konania zastúpený advokátskou kanceláriou R.. Y. Y.. Za právne zastupovanie boli žalobcovi po skončení trestného konania zo strany advokáta vyčíslené trovy obhajoby na sumu 897,33 eur, ktoré žalobca zaplatil dňa 17.12.2013 (záloha 375,60 eur) a dňa 3.3.2014 (521,73 eur doplatok).

5.V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod č. k. XT XX/XXXX právny zástupca žalobcu ako obvineného resp. obžalovaného, R.. Y. Y. vykonal úkony právnej služby a to

- Prevzatie a príprava zastúpenia 10.9.2007
- Sťažnosť proti uzneseniu 10.9.2007

Za vykonané úkony právnej služby si vyúčtoval odmenu 2 x 1.485,- Sk, 2 x paušálnu náhradu po 178,- Sk. V roku 2008 právny zástupca vykonal úkony právnej služby, kedy sa zúčastnil výsluchu svedkyne U. J. H. X.X.XXXX, H. J. dňa 11.3.2008 a opätovne H. J. dňa 7.5.2008. Dňa 29.5.2008 sa zúčastnil preštudovania spisu. Za úkony právnej služby vyčíslil odmenu 4 x 1.588,- Sk a paušálne náhrady 4 x 190,- Sk. Od 20.7.2011 sa právny zástupca stal platcom DPH. V roku 2011 sa zúčastnil dňa 30.11.2011 pojednávania, vyčíslil si odmenu 61,75 eur, paušálnu náhradu 7,41 eur. V roku 2012 sa zúčastnil pojednávania dňa 23.1.2012, vyčíslil odmenu 1 x 63,58 eur a paušálnu náhradu 7,63 eur. V roku 2013 sa zúčastnil pojednávania dňa 9.1.2013, dňa 29.4.2013 vypracoval vyjadrenie k odvolaniu a dňa 11.12.2013 sa zúčastnil pojednávania pred krajským súdom. Za úkony právnej služby si vyčíslil odmenu 2 x 65,08 eur, 1 x 57,95 eur a uplatnil paušálnu náhradu 2 x 7,81 eur a 1 x 6,95 eur. V súvislosti s úkonom dňa 11.12.2013 právny zástupca vykonal cestu Poprad - Prešov a späť osobným motorovým vozidlom I. K., v súvislosti s ktorou si vyúčtoval náhradu za spotrebované pohonné hmoty, náhradu za stratu času dve hodiny a paušálnu náhradu, všetko vo výške 108,- eur.
Všetky uplatnené úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, sťažnosť proti uzneseniu, výsluchy troch svedkov, preštudovanie spisu, tri pojednávania na OS, vyjadrenie k odvolaniu, pojednávanie na KS) vyplývajú z trestného spisu sp. zn. XT/XX/XXXX a zápisnice vyhotovenej vyšetrovateľom dňa 7.5. 2008 v danom trestnom konaní o výsluchu svedkyne H. J. na základe predvolania vyšetrovateľom. Žalobca požiadal podľa zákona č. 514/2003 Z.z. dňa 2.6.2014 žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z titulu trov obhajoby v sume 897,33 eur a náhrady nemajetkovej ujmy 3.000,- eur. Po postúpení žiadosti Ministerstvu spravodlivosti SR táto nebola nijako prerokovaná. Následne žalobca ďalšou žiadosťou zo dňa 19.6.2015 požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z titulu vymoženej poriadkovej pokuty v sume 500,- eur a pokuty za predčasný výber v sume 28,49 eur. Po postúpení žiadosti Ministerstvu spravodlivosti SR toto žalobcovi oznámilo, že jeho žiadosť považuje za nedôvodnú, a preto jej nevyhovuje.

6.Žalobu v časti zaplatenia náhrady škody uplatnenej žalobcom z vymoženej poriadkovej pokuty v sume 500,- eur a za pokutu vyúčtovanú bankou v sume 28,49 eur za predčasný výber, žalobca vzal späť podaním zo dňa 13.7.2016 pred začatím pojednávania z dôvodu, že MS SR na žiadosť o prerokovanie

nároku na náhradu škody reagovalo, čím bola založená príslušnosť MS SR. V tejto časti súd konanie podľa § 145 ods. 2 CSP III. výrokom rozsudku zastavil.

7.V konaní sp. zn. XC/XXX/XXXX Okresný súd Poprad právoplatne priznal žalobcovi náhradu škody v sume 2.360,89 eur (za trovy obhajoby vo veci XT/XX/XXXX) s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 20.9.2013 do zaplatenia a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- eur. Nemajetkovú ujmu súd žalobcovi priznal z dôvodu, že v dôsledku trestného stíhania nemohol vykonávať prácu, ktorú vykonával, nemohol byť živnostníkom a pokiaľ sa uchádzal o vydanie živnostenského oprávnenia, nebolo mu vydané z dôvodu, že sa nepovažuje za bezúhonnú osobu. Súd vzal do úvahy fakt, že žalobca bol viac ako 6 rokov trestne stíhaný, a teda znemožnený a diskvalifikovaný v spoločenskom uplatnení. Časový faktor trvania procesu trestného stíhania žalobcu (6 rokov) je faktorom svedčiacim pre to, že len konštatovanie porušenia práva v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. nemôže byť dostatočným zadosťučinením žalobcu. Z odôvodnenia potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu tiež vyplýva, že rozhodnutie o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy bolo v súlade so zákonom, pričom výška nemajetkovej ujmy je primeraná okolnostiam prípadu a táto ani zďaleka nedosahuje výšku vyplývajúcu zo zákona č. 215/2006 Z.z. V konaní nebolo preukázané, že by v súvislosti s trestným stíhaním došlo k rozpadu manželstva žalobcu, keďže príčinou jeho rozvodu mali byť podľa návrhu žalobcu v rozvodovom konaní úplne iné skutočnosti (nevhodné správanie sa manželky, nezáujem o rodinu a podobne). Teda rozvod manželstva súd ako dôvod pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy neakceptoval.

Podľa § 3 ods. 1, písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vrátane zmien, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa 4 ods. 1, písm. f/ vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.
Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
Podľa § 17 ods. 4 cit. zákona výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (zákon č. 215/2006 Z.z.).

Podľa § 18 ods. 1 cit. zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 3 cit. zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8.K námietke vecnej legitimácie súd uvádza, že žalovaný je aktívne vecne legitimovaným v tomto konaní, keďže žalobca sa so žiadosťou o prerokovanie nároku na náhradu škody z titulu trov obhajoby a náhrady nemajetkovej ujmy obrátil správne na žalovaného v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Tento orgán, ani MS SR, ktorej žiadosť bola následne postúpená dňa 14.7.2014, do 6 mesiacov odo dňa doručenia žiadosti žalobcovi na žiadosť o prerokovanie nároku nereagoval, z čoho vyplýva, že nárok žalobcu podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. neuspokojil.

9.Na základe citovanej právnej úpravy a zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Zodpovednosť štátu za škodu v prípade oslobodenia spod obžaloby zákon č. 514/2003 Z.z. výslovne neupravuje. Judikatúra a súdna prax už v čase účinnosti zákona č. 58/1969 Zb., ktorý bol nahradený teraz platným a účinným zákonom č. 514/2003 Z.z., ako aj následná rozhodovacia prax súdov ustálila, že pri uplatnení nároku na náhradu škody v prípade oslobodenia spod obžaloby je potrebné analogicky aplikovať právnu úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú vedením trestného stíhania, keď štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú začatím trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje zodpovednosť štátu na základe objektívneho zodpovednostného princípu, t.j. bez ohľadu na zavinenie. Preto je rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania (začatia trestného stíhania) výsledok konania. V tomto súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. R 35/1991 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 194/2010 a 4 M Cdo 15/2009. Napokon, žalobcovi už bol v inom súdnom konaní sp. zn. XC/XXX/XXXX právoplatne priznaný nárok na náhradu škody z titulu trov obhajoby, ako aj z titulu nemajetkovej ujmy. Pretože sa uvedené konanie týkalo tej istej osoby žalobcu a obdobného skutkového stavu, súd pri rozhodovaní o tejto žalobe poukazuje na právne posúdenia a závery súdov oboch inštancií v konaní sp. zn. XC/XXX/XXXX.

10.Pokiaľ sa týka náhrady škody z titulu trov obhajoby vo veci XT/XX/XXXX v sume 897,33 eur, tieto žalobca preukázateľne uhradil svojmu právnemu zástupcovia a súd mal z trestného spisu a predloženej zápisnice preukázané všetky úkony právnej služby a opodstatnenosť nároku na náhradu hotových výdavkov v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy obhajoby boli vyčíslené a žalobcom uhradené v zákonnej výške. Napokon uplatnená výška náhrady škody v tejto časti ani nebola medzi účastníkmi sporná. Preto súd žalobcovi nárok na náhradu škody v zmysle § 18 zákona č. 514/2003 Z.z. priznal I. výrokom v celom rozsahu. K tomuto nároku mu súd priznal 5,05 % úrok z omeškania ročne od dňa nasledujúceho po postúpení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku Ministerstvu spravodlivosti SR zo strany žalovaného, t.j. od 15.7.2014 do zaplatenia.

11.Vzhľadom k tomu, že voči žalobcovi boli vedené v rovnakom čase dve trestné konania sp. zn. XT/XX/XXXX a sp. zn. XT/XX/XXXX, súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že pri posúdení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné vziať do úvahy, že v živote žalobcu boli dôsledky oboch trestných konaní totožné. Tým, že trestné konanie voči žalobcovi sa vo veci XT/XX/XXXX viedlo viac ako 6 rokov, došlo k ujme žalobcu v jeho osobnom, spoločenskom a pracovnom živote. Žalobca bol počas trvania trestného stíhania pod psychickým tlakom a v okolí žalobcu bola narušená jeho povesť bezúhonného človeka a občana. Dôsledky trestného stíhania primäli žalobcu k rozhodnutiu odsťahovať sa do iného kraja. Na základe toho súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, keďže najmä vzhľadom na dĺžku trestného konania, konštatovanie porušenia práva v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. nemôže byť dostatočným zadosťučinením za dôsledky spôsobené trestným konaním.

Závery o zásahu do života žalobcu, či už z hľadiska dĺžky trestného konania alebo v oblasti slobody podnikania (nemožnosť vzniku živnostenského oprávnenia), uvedené v odôvodnení rozsudku súdu č.k. XC/XXX/XXXX-XXX, sú aplikovateľné aj pre toto konanie. Na druhej strane, už v konaní sp. zn. XC/XXX/XXXX bolo ustálené, že trestné konanie nemalo vplyv na rozpad manželstva žalobcu, keďže príčinou jeho rozvodu mali byť odlišné skutočnosti. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie určil s prihliadnutím na už právoplatne prisúdenú náhradu nemajetkovej ujmy v konaní sp. zn. XC/XXX/XXXX. Trestné konanie sp. zn. XT/XX/XXXX trvalo od 9.8.2006 do 27.12.2012, t.j. spolu 76 mesiacov a za uvedené obdobie bola žalobcovi v konaní sp. zn. XC/XXX/XXXX priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v sume 3.000,- eur, čo je v prepočte na mesiac suma 39,50 eur (3.000,- eur : 76 mesiacov). Trestné konanie sp. zn. XT/XX/XXXX trvalo od 2.9.2007 do 11.12.2013, ako uvádza sám žalobca a teda v období od 9/2007 do 12/2012 sa voči žalobcovi paralelne viedli obe trestné konania. Od 1/2013 do 12/2013, t.j. v období ďalších 12 mesiacov sa voči žalobcovi viedlo už len konanie sp. zn. XT/XX/XXXX. Ako už bolo vyššie uvedené, následky oboch trestných konaní boli v živote žalobcu rovnaké a pretrvávali až do 12/2013. Preto súd priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy už len za ďalšie obdobie trestného konania od 1/2013 do 12/2013 vo výške 474,- eur (t.j. 39,50 eur x 12 mesiacov).

12.V prevyšujúcej časti čo do uplatnenej nemajetkovej umy presahujúcej sumu 474,- eur , ako aj v časti úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 528,49 eur od 30.6.2015 do zaplatenia, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

13.Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14.Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15.O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný čo do sumy 3.054,49 eur (2.526,- eur zamietavá časť + 528,49 eur zastavujúca časť pričítaná procesnému zavineniu žalobcu), t.j. v rozsahu 69 % a neúspešný v rozsahu 31 % (897,33 eur + 474,- eur). Výsledný pomer úspechu a neúspechu žalovaného predstavuje 38 %, v ktorom rozsahu má žalovaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
sa týkajú procesných podmienok,
sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.